

Naročnina mesečno 5 kron. Za inozemstvo se računa naročnina dvojno. - Pismenim vprašanjem znamko za odgovor. — Vse pošiljatve na naslov lista „Sedanjost“.

SEDANJOST

Oglasi: $\frac{1}{2}$ strani K 750.—, $\frac{1}{4}$ K 380.—, $\frac{1}{8}$ K 200.—. Manjši oglasi po 4 K petitvrsta. Pri večkratnem oglaševanju popust. Mali oglasi beseda 1 K, debelo tisk. 2 K.

Ogromne množice ljudstva so preplavile Belgrad in njegovo okolico. Z vseh strani so prišli ljudje kropit svojega mrtvega kralja. Udeležba pri pogrebu je bila velikanska. Kaj takega Belgrad še ni videl. Sprevod se je razvrstil po določenem načrtu ob pol 9 dopoldne. Od saborske cerkve do postaje so delali špalir vojaki izza katerih so se drenjale stotisočglave množice. Pred sprevidom je jezdila konjenica kraljeve telesne straže, kadeti, pehota kraljeve garde s svojo godbo in fanfaro. Nato poveljnik pogreba vojvoda Štefan Stepanovič, zastave polkov, invalidi, vstaši tovariši pok. kralja, pevska društva, duhovščina, žezlo, krona in sablja kraljeva, nato pa truplo pok. kralja, čegar krsta je bila položena na topu, katerega je

Pogreb kralja Petra I.

vleklo 60 gardistov. Krsti so sledili kraljeva rodbina, zastopniki tujih držav, vlada in parlament, častniki, deputacije raznih jugoslovanskih mest in mnogobrojno občinstvo. Med pogrebom so streljali topovi, v zraku pa so krožili zrakoplovi. Malo pred deseto uro so kraljevo truplo položili v črno odet vagon, katemu je sledilo še 8 vagonov za kraljevo rodbino in najvišje dostojanstvenike, med katerimi je bil tudi slovenski general Maister. Ob desetih je odrdral vlak do Mladenovca,

od koder se je krenil sprevod v avtomobilih v Topolo, kjer je bilo kraljevo truplo položeno k večnemu počitku v cerkveno grobnico.

Po vseh mestih in po vseh cerkvah, mošejah in sinagogah v Jugoslaviji so se tačas vršili žalni obredi. Tudi v novomeški kapiteljski cerkvi se je vršil žalni obred, katerega so se udeležile vse državne, občinske in zasebne korporacije in društva. Na koru so novomeški peveci prav lepo zapeli pretresljivi psalm 50 „Usmili se me Gospod“ pod vodstvom g. Hladnika. Pohvalno moramo omeniti, da so se udeležili petja na koru vsi tačas v Novem mestu navzoči peveci. Najsi nas razdružuje karkoli, pesem in državna misel nas vsekakor ne razdružuje.

Zmagoslavje katoliške misli v Novem mestu.

Dopoldansko glavno zborovanje

V lepem redu so napolnili udeleženci sicer prostoren trg ob cerkvi in pred kapiteljem. Megla, ki je zjutraj ležala nad mestom, se je zgubila in topli žarki so obsijali pestro desetisočglavo množico na zborovališču. Vsem so sijala lica od radosti in navdušenja. Mil. g. prošt dr. Elbert ob asistenci gg. kanonikov in oo. frančiškanov je služil pontifikalno sv. mašo pri kateri je pel močan pevski zbor pod vodstvom g. Ig. Hladnika. — Po maši je imel cerkveni govor šentpeterski g. župnik Vovko, ki je v lepih in jasnih besedah naslikal boj, ki se bije za vero in proti veri, za Krista in proti Kristu, predočil gnjilobo protiverske morale in pokvarjenost sveta ter brezverske šole in končno pozval vse katoliške kristjane v neizprosni boj proti zmoti in k. ljubezni napram zmotencem.

Nato je predsednik pripravljalnega odbora g. dr. Česnik otvoril zborovanje, pozdravil udeležnike in pojasnil pomen prvega pokrajinskega katoliškega shoda v Novem mestu ter nato podal besedo šentjanskemu g. župniku Bajcu, ki je po kratkem nagovoru predlagal g. dr. Česnika za predsednika, župana g. Vovka za I. podpredsednika, posestnika g. Čelika iz trebanjske okolice za II. podpredsednika, urednika g. Radeščka za I. zapisnikarja in tajnika g. Mundo za II. zapisnikarja, kar je občinstvo sprejelo z burnim odo-

bravanjem in živio-klici. — Ko se je polegel vihar navdušenja je povzel besedo prvi govornik g. posl. Škulj. Očrtal in ugotovil je boj, ki se bije med duhom in materijo. Krist je s svojo smrtjo na križu osvobodil duh od telesa, odrešil človeštvo od težkega suženjstva telesnemu uživanju; dočim svobodomislecji stremijo, da osvobodijo telo od duha, posvetno uživanje od Boga, da bodi človek nezavisen od božjih in cerkvenih zapovedi. Ta boj je končno dovel do strašnega obsega do svetovne vojne. Borba se nadaljuje; gre za — otroka. Med tema dvema frontama ni premirja in boj se bije predvsem na šolskih tleh in posega v politično in gospodarsko življenje. Šolsko vprašanje je vprašanje vzgoje mladine in prva naloga katoliške cerkve je ravno vzgoja. Ona je največja in edina prava vzgojiteljica človeka. Šola naj pripade občini in po njej starišem, v katerih imenu ima cerkev pravico in dolžnost vzgajati njihove otroke v versko-nravnem smislu. Našo mladino ne pustimo iz cerkvenega naročja. (Ogorčeni vzkliki: „Ne! Nikdar! Ne! Ne!“) Smejo se ustanavljati razni cirkusi, kabareti in dvomljive hiše, ki pokvarjajo mladino, toda zasebnih verskih šol naj bi država ne dopuščala. Ogorčeni protesti zborovalcev: „Sramota!“ Šola je prišla po katoliški cerkvi in ona je prisiljena poseči vmes povsod tam, kjer gre za vzgojo. (Burno pritrdjevanje.) Našim katoliškim učiteljem pa kličem: Bodite močni,

bodite vstrajni, ker ta doba je samo prejhodna in Vaše sedanje mučeništvo bo preali slej zasijalo v tem večjem sjaju. Mi moramo protestirati tudi proti temu, da se vodi boj proti katoliškim vrstam, ki so največ storile za Jugoslavijo, kateri hočejo ostaniti zvesti tudi v bodoče, ker so za njo največ žrtvovali in so pripravljeni kot katoličani zopet največ žrtvovati za njo. Ravno zato in v imenu države katoličani protestiramo proti krivicam, ki se nam delajo. Po teh naših holmcih je prelita kri naših prednikov za vero in dom in za vero in dom se bomo neustrašeno borili tudi v bodoče. (Hočemo! Burno odobravanje.)

Predsednik dr. Česnik se zahvali govorniku in podeli besedo uredniku g. Kremžarju, ki je z raznimi primeri in vzgledi vzporedil delo v naših mladinskih organizacijah z delom v nasprotniških društvi, katerih geslo je iztrgati mladino iz rok krščanskih organizacij. Tega katoliško ljudstvo ne bo nikdar dopustilo (Nikdar!) naj stane, kar hoče! (Pritrdjevanje.) Marijine družbe in orlovske organizacije morajo vzgajati značaje.

Nato je predsednik g. dr. Česnik zaključil dopoldansko zborovanje in pozval navzoče naj se popoldne ob 2. uri zopet zbere.

Popoldansko zborovanje.

Po zopetni otvoritvi točno ob 2. uri je dobil besedo občeznani kmetski prvo-

bojevniki g. Borc, ki je z navduševalnimi besedami očrtal katoliško politiko v zvezi s kmetiskim vprašanjem, ožigosal pijančevanje, nemoralnost in pohujšljivo vedenje ter priporočal Marijine družbe, orlovske organizacije, pa tudi III. red.

Po zahvali guverniku je predsednik g. dr. Česnik podelil besedo načelniku Kmetiskih zvez g. posl. Brodarju, ki je burno pozdravljen pozval navzoče, naj se zavedajo vedno in povsod s ponosom svojega katoličanstva ter naj to pokažejo tudi na delu s tem, da ne naročajo in ne podpirajo protiverskega časopisja. „Domoljub“ in „Sedanost“ morajo biti v vsaki katoliški hiši in če je le mogoče tudi „Slovenec“ in „Slovenski Gospodar“! Če imajo nasprotniki bogata sredstva za protiversko časopisje, ki je strup za vsako nepokvarjeno dušo, mora biti pri nas močna katoliška zavest, ki vzdržuje naše časopisje v težkem boju, kjer gre za Krista in proti Kristu.

Nato je g. župnik Bajec povzel jedro vsebine vseh govorov katoliškega shoda in s primeri dokazal protiversko gonjo sokolskih in svobodomiselnih organizacij ter prečital nekatere tozadevne citate iz nasprotniških glasil.

Po sklepnem govoru preds. g. dr. Česnika so bile pete litanije in posvetitev presv. Jezusovemu srcu, nakar so se zborovalci ob zvokih vrle šentjernejske orlovske godbe počasi razšli.

Incidenti.

Vsa prireditelja katoliškega shoda je bila impozantna manifestacija katoliške misli in se je izvršila v popolnem redu. Z ozirom na velikanske množice udeležencev si nikdo ni upal izzivati razen par izjem in že v tem je dokaz, da nasprotniki v mestnem obč. odboru niso imeli nobenega povoda glasovati za prepoved sv. maše

Avtonomija v luči svetovne zgodovine.

Samouprava ali avtonomija je danes pereče vprašanje ne le v političnem in gospodarskem razvoju našega naroda, ampak tudi drugod po svetu. Vse, kar se čuti zdravo in močno, hrepeni po samoupravi. Saj nam pravi zdrava pamet, da se vsaka stvar počuti najbolje tedaj, ko se more razvijati primerno svoji naravi in lastnosti. Res, da samouprava zahteva od ljudstva že nekaj omike in gospodarske vaje, česar Slovencem v primeri s tovariši v naši državi gotovo ne manjka.

Vzglede vsakovrstne avtonomije nam kaže zgodovina v obilici. Katera vrsta je v danem slučaju prava ali vsaj zadostna, to morajo presoditi razumni narodovi voditelji v soglasju s treznomislečimi državniki. Ni to lahka stvar, zato menim, da

in cerkvenega govora na glavnem trgu. Zabeležiti pa nam je nekaj osamljenih slučajev nekaterih vročekrvnežev. Napad na črnomaljske Orle in Orlice smo že itak omenili v našem poročilu. Prehajamo tudi preko groženj o zažiganju zastav, kar si pa nasprotniki niso podstopili storiti. Tudi neumni smeh nekkih ženščin izza priprtih polknic nad Burjevo gostilno v Skobernetovi hiši, ko se je mimo pomikal spreved h kapitelju je le dokaz pokvarjenosti, ki jo vzgajajo nasprotniki. Vse meje neotesanosti in nesramnega izzivanja pa presega vzklik, ki ga je vrgel nekdo iz svojih brezbožnih, umazanih ust raz zida kapitelskega vrta med klečeče množice v popolno tišino ob povzdigovanju pri sv. maši z besedami: „Bombo bi vrgel med nje, ko bi jo imel!“ Če upoštevamo, da so lazili okrog kapitelja po zborovališču celo samostojneški voditelji Košir, Ogrič in Blažon (ne vemo sicer s kakim namenom), je naravno, da so tudi razni sumljivi nasprotniški elementi bili pripravljeni na izzivanja.

Sklep.

Prvi pokrajinski katoliški shod v Novem mestu je toraj zvršen s popolnim uspehom. Ponos, zadovoljstvo in navdušenje je sijalo raz lic vseh naših udeležencev. Tudi ljubi Bog je z nebeških višav izkazal svojo milost vernemu svojemu ljudstvu, da je v soboto namočil izsušeno zemljo, v nedeljo in v ponedeljek pa ohladil ozračje ob lepem vremenu, da so se mogle velike množice ljudstva popolnoma posvetiti poučnim izvajanjem vrlih govornikov. Želja vseh pa je bila, naj bi se taki shodi večkrat prirejali.

Vsemogočni Bog naj blagoslovi zasejano seme katoliškega shoda in vtrdi verno katoliško ljudstvo v svojih večnih Resnicah ter privede omahljivce v krilo svoje

ne bo odveč, ako si pridobimo kak tak vzgled iz svetovne zgodovine, da ga proučimo in zase posnamemo primerna pravila. Za prvi vzgled nam bodi snovanje avtonomije Judov v novem medo-perzijskem kraljestvu. — Judje so bili izgubili po lastni krivdi samostojnost in potem še avtonomijo in so prišli za kazen v babilonsko sužnjost. Vzrok tej veliki nesreči so bili judovski kralji in slabe vlade, in splošna sprijenost ljudstva, kakor nam jo opisujejo preroki v svojih knjigah. — Sedemdesetletna sužnjost je ljudstvo očistila, v malikovanje splošno niso več padli, dasi se niso otresli še vseh slabih navad.

Zgodovina nam pove, da so združeni Medji in Perzi premagali babilonsko vojsko, vzeli glavno mesto Babel in posedli vso njihovo državo l. 538 pr. Kr. Nastala je potreba urediti novo državo. Kralj Cir je povabil v posvete vse skušene

Cerkve! Naše geslo pa bodi: Za križ in domovino! Bog živi!

Dopisi.

Iz Domžal. Gorenjski Tone se zopet oglašja s tretjim pismom. Topot vam bom povedal nekaj iz življenja, Skolčevega očeta, ki že 16 let počivajo na domžalskem pokopališču, kar bo marsikomtu v poduk in zabavo.

Natlačili so tobaka v pipico, se odkašljali, potem pa začeli pripovedovati.

Rojen sem bil 1826. l. v Trstu. Matere in očeta nisem nikdar poznal. Našli so me v bolnišnični zibelki in me odgojili tuji ljudje. Ko sem malo odrasel, me je vzela k sebi Gregec iz Voklov za Savo na Gorenjskem. Pri njem sem ostal do 15. leta. Potem sem služil 12 let v brdski graščini, ker sem bil po takratni navadi vojaščine prost. Spočetka sem opravljal posle sela, pozneje pa sem bil dodeljen v pomoč vrtnarju, kar me je zelo veselilo in kar bo zanimalo tudi vas. Kmalu sem se priženil na malo kmetijo in Stolčeva Nežka iz Prapreč je bila dobra gospodinja. Sadni vrt pri moji kmetiji je bil zelo zanemarjen; treba ga je bilo očistiti, obžagati suho vejevje in mahovje obstrgati. Nato sem vzel apna, primešal mu nekoliko kravjeka in s to zmesjo sem prebelil debla, da se pokonča škodljiva zalega. Že zgodaj spomladi sem jih dokaj precepil. Cepiče sem dobil v graščini; vse samo plemenito sadje. V gozdu sem dobil tudi precej divjakov in jih razsadih lepo v vrstah po praznem prostoru, drugo in tretjo spomlad sem jih pa ocepil. Sosedje so se mi spočetka skrivaj muzali, nekateri pa celo zbadali: „No, no, Tone, kaj boš pa napravil, paradiž ali ka-li? Pa ti se že lahko spakuješ, ko imaš dovolj časa.“ Na vse te zbadljivke sem jaz kar lepo

državnike, da sliši njihove misli in nasvete. Med temi svetovalci je bil tudi 90 letni prerok Danijel, ki je bil uprav zadnji dan starega kraljestva imenovan za prvega ministra v Babelu. Kaj so sklenili ti razumni in mnogo preskušeni možje? — Vso upravo velike države so uzorno uredili, kakor nam to poročajo grški zgodovinarji; vendar se s to ustavo zdaj, ne bomo pečali ampak pogledali bomo samo kako so si Judje pridobili samoupravo ali avtonomijo. —

Sv. pismo nam pripoveduje, da je kralj Cir dovolil Judom, da se smejo vrniti iz krajev pregnanstva nazaj v svojo staro domovino. Okrog 42 tisoč Judov je sprejelo ta glas in se vrnilo pod vodstvom Zovobabela, potomca Davidovega v Judejo. Kralj jim je izročil pismo z obširnimi pooblastili in nказi na državne urade v tistih krajih.

molčal in sem si mislil, le počakajte, da moje delo pride do veljave potem boste pa vi molčali. — Ves svoj prosti čas sem porabil pri drevju, katero sem negoval kot mati dete, snažil, mu gnojil, obrezoval itd. Poteklo je nekaj let... Učinek mojega dela je bil nad vse hvalevreden. Sosedje so sedaj videli, kako bogato se povračuje moj trud z obilnim sadjem, katero sem znal spretno spraviti v denar. Boljše vrste sem odpravil v Ljubljano, drugo sem pa sušil. Hvala Bogu, vsako leto sem stržil toliko samo za sadje, da sem imel gotovega denarja za vse svoje opravke in še za tobak. Poleg tega pa je v moji kleti vedno čepel sod sadjevca. — Ljudje tarmajo nad slabimi časi, ne vidijo pa in ne slutijo, koliko bi lahko prislužili, ko bi se malo potrudili s sadje-rejo. Brez muje se še čevelj ne obuje.“

Tako so nas podučevali Skolčev oče. In res, ni ga bilo lepšega sadnega vrta daleč naokrog. Kdor je šel mimo Skolčevega sadovnjaka je obstal in strmel, zlasti jeseni, ko se je šibilo vejevje pod sočnim bremenom zlatorumenega sadja. Koliko dobrega so Skolčev oče napravili svojim sosedom tudi s tem, da so jim cepili na stotine dreyesc. Umrli so v visoki starosti kot bogaboječ in obče-poštovan mož. Še zlato poroko so dočakali. Kolikokrat, ko pridemo kmetje skupaj tako-le ob nedeljah, pa se pogovarjamo, ta ali oni reče: „Škoda takega moža! Takih-le krščanskih mož in dobrih gospodarjev nam manjka drugo že pride!“

Kmetje, zganite se, v sadjarstvu je velika pomoč, ko je tako trda za denar, pa tudi lep okras je za posestvo lep sadovnjak.

Ker sem tudi velik prijatelj sadjarstva sem radevolje na razpolago z naveti (Prosim! — Op. ur.) Poskusite in potrudite se! Tako vam kliče vaš vrstnik.

A. Stražar, Prapreče pri Domžalah.

Iz Stičné. Katoliški shod se je moral radi smrti kralja Petra odgoditi na poznejši čas. Ljudstvo se je veselilo te prireditve, vse priprave so bile v najlepšem teku. Udeležba bi bila ogromna. Upajmo, da bo mogoče kmalu zopet sklicati shod. — Sv. Bernarda dan je bil semenj zelo dobro obiskan. Živine je bilo na tisoče, kupčija slaba. V lepo ozaljšani cerkvi so praznovali ciscercijani god svojega ustanovitelja s cerkvenim govorom in slovesno sv. mašo, ki jo je daroval g. duhovni svetnik Potokar iz Tržiča. — Suša utegne uničiti poljske pridelke. V soboto in nedeljo je malo deževalo, da se je le prah odmočil.

Hmeljnik. starodavni grad-trdnjava, ki je svojčas kljubovala turškim navalom in branila okolico, leži na periferiji treh velikih župnij: šempeterske, trebelske in

mirnapeške, kamor spada v dušnopastirskem oziru. Vasi Sela, Kamnje, Karteljevo itd. so dokaj oddaljene od župne cerkve. Verska poglabitev je po razdiralnem vplivu vojne po takih krajih še bolj potrebna. Zato je v toliko bolj razveseljivo dejstvo, da se je ljudstvo hmeljniške okolice z vnemo udeležilo sv. misijona v graščinski kapelici, kjer je več kot 650 oseb prejelo sv. obhajilo v dneh misijona. Vsa čast in hvala g. baronu Vamboldtju, hmeljniškemu graščaku, ki je kot veren katoličan prevzel ves trud in stroške za prireditev sv. misijona.

Tedenske novice.

V pojasnilo. V naše poročilo o kat. shodu so se vrinile nekatere neljube pomote. Ker nočemo nikomur vedoma delati krivice, ugotavljamo sledeča dejstva. Predvsem nam je na njuno osebno intervencijo ugotoviti, da niti krojač gosp. Pungerčar, niti gostilna g. Poule nista želela biti priporočena katol. občinstvu, kar naj se blagohotno vzame na znanje. — Dalje popravljamo resnici na ljubo, da g. Pungerčar ni izobesil zastave, pač pa je gospa Božičeva, ki stanuje v isti hiši, hvalevredno okrasila svoja okna s cveticami in zastavicami. Pohvalno nam je tudi omeniti, da sta — poleg že imenovanih — tudi g. Nežika Küssel (trgovina z modnim blagom) in svečar g. Murn v Novem mestu izobesila zastave ob priliki katol. shoda. Tudi na strehi Barboričeve hiše se je pojavila zastava, ki jo je pa g. Barborič takoj odstranil ter se s tem celo hvalil v svoji trgovini. — Toliko v pojasnilo.

Višek črno-rumene predrznosti si je dovolila te dni sokolsko vzgojena „državotvorna“ mestna gospoda s svojim dičnim županom na čelu, ki že dve leti zavlačuje razdelitev revežem namenjenih ameriških daril. Dočim so lojalno državi nđanemu katoliškemu ljudstvu prepovedali božjo službo in cerkveni govor pred magistratom, v katerem so nalepljeni izzivalni črno-rumeni sokolski lepaki iz judovske tiskarne v nemškem Grazu, taisti magistrat se predrzne pred očmi državnih oblasti držati skoraj teden dni žalno zastavo na črno-rumenem drogu, Vsak komentar je tukaj popolnoma odveč. Ko bi kaj takega napravil katerikoli avtonomističen občinski odbor, bi še isti dan dobili brzojavnim potom gerenta v občino.

Kako spoštujejo liberalci slovensko zastavo. G. Ogorentza (!) je nekdo vprašal, zakaj ni izobesil zastavo na dan katoliškega shoda. On pa se odreže: „Zato, ker ima mačka mlade na njej.“ — Še bolj „originalen“ pa je hotel biti g. Barborič, ki je na enako vprašanje odgovoril: „Zato, ker sem se pickov najedel, pa se nisem imel kam obrisat.“ — Sicer ne vemo, koliko je resnice na tem, vendar pa so zelo značilne za naše liberalce take in enake gavorice, ki so po Novem mestu že splošno znane.

Utonil je pri kopanju v soboto popoldne v Krki ob jezu Seidlovega mlina Jakob Zobeč. V vodi je dobil napad težke in dolgotrajne bolezni, kar mu je končalo mlado življenje. Njegovi tovariši so si prizadevali najti njegovo truplo, dočim je mestni stražnik odšel po g. Barboriča, da odpne svoj čoln. Le tako se jim je posrečilo najti truplo in ga prepe-

ljati na breg. Gospod K. Barborič pa je odšel na mestno občino in zahteval 800 kron odškodnine. Dočim truplo nesrečnega utopljenca še ni bilo pokopano, je mestna občina že obvestila težko prizadeto mater o tej nezastlišani zahtevi. — Sicer od brezverskih liberalcev itak ni pričakovati nobenega čuta sočustvovanja in pijetete, vendar pa je to postopanje tako škandalozno, da zasluđuje najstrožje obsodbe. — Ko se je srbska vojska po strahovitem umiku preko Albanije zbrala na Krfu, je začela kolera neusmiljeno razsajati med vojaštvom. Te bolnike se je moralo takoj izolirati na otoku sv. Vida. To samaritansko delo so opravili siromašni ribiči s svojimi čolni in barkami, toda nobenemu ni padlo na um zahtevati kako odškodnino najmanj pa tako, kakršno zahteva premožen trgovec gospod K. Barborič. Ta slučaj je tako vnebovpijoč in značilen za razmere v katerih živimo, da se pač ne čudimo prepovedi svete maše na glavnem trgu. Odvrnili so se od Boga in služijo le mamoni, pohlepnosti in izžemanju ljudstva.

Predavanje v Čitalnici. V petek 12. t. m. jo „predaval“ v čitalnični dvorani g. dr. Jože Rus mnogo in vsestransko zaposleni uradnik centralne vlade. Ni čudno torej, če je govoril o „srbskih razmerah“, še manj čudno je, če je o teh „razmerah“ govoril tako, kakršne niso — in še mnogo manj čudno je, če se je jezil nad Slovenci, ki nočejo čez noč postati Srbi. Da je mimogrede udrihal po „klerikalcih“, se itak razume. Ko se je pa spraval nad dijaštvo, pa je žel precej gorke moralne zausnice. Celo „predavanje“ je bila ena sama velika blamaža. Dr. Županič je dobil vrednega posnemovalca. Čestitamo!

Vpostavitev cenilnih komisij za dohodnino za posamezne cenilne okraje Črnomelj, Ribnica, Krško, Litija, Novo mesto itd. Volilni imeniki so razgrnjeni pri davčnem okrajnem oblastvu od 22. do 29. t. m. V imenik so uvedene vse dohodnini zavezane osebe brez razlike spola, ako imajo vse državljanske pravice in ako jim je predpisana dohodnina za leto 1920! Vsi volilci enega cenilnega okraja tvorijo eno volilno skupino. Voliti bodo smele le osebe, ki so vpisane v volilnem imeniku. Rok za reklamacije je določen do 26. t. m. Volitvo se bodo vršile 25. septembra t. l.

Preminul je v Brodu n. S. občespoštovani g. dr. Dobroslov Brlič, tamošnji veleposestnik in mestni fizik, tast gospe Mare Brličeve, nečakinje našega urednika gosp. Radeščka. Težko prizadetim rodbinam naše iskreno sožalje.

Bolgarski kralj Boris je prvi čestital kralju Aleksandru k njegovemu zasedenju prestola. Daj Bog, da se končno odstranijo ovire k prijateljstvu s sosedno slovansko državo!

Zopet roparski napad? V četrtek 18. t. m. so se trije sejmarji okrog polnoči vozili iz Kandije čez vrh Gorjancev domov. Njihova imena nismo mogli dognati. Iz zasede jih je nekdo napadel z lovsko puško in dva od njih težko ranil v glavo, tretji pa je ostal nepoškodovan, ker je dremaje držal glavo sklonjeno. — Gorjanci bodo kmalu zasloveli — če ho šlo tako naprej — kot severna Macedonija.

Balkanske manire. Upokojeni slovenski in hrvatski častniki so poslali finančnemu ministru pismo, v katerem ga dolže in dokazujejo, da jim namenoma noče nakazati nobene pokojnine. 20. januarja t. l. so bili vrženi na cesto in odslej niso prejeli niti vinarja. Oslepelemu majorju Antonu Lukaneu plačuje ljub-

ljanski invalidski oddelek na svojo roko in iz usmiljenja 200 K na mesec. To so vnebovpijoče razmere; ministri si povišavajo plače na mesečnih 50.000 K, milijarde gredo za vojno in mornarico, milijoni se trošijo in razsipajo, upokojeni oficirji pa — ker so slučajno Slovenci in Hrvati — ne dobivajo niti pare, da bi si kupili vsaj vsak dan kos kruha. Gnjoba in svobodomiselnost človekoljubje, da smrdi do neba! Pa imamo še slovenske in hrvatske ministre!

Vsem našim dopisnikom nujno priporočamo, da pišejo samo to, kar morejo pred pričami in s prisego potrditi, ker le za take velja uredniška tajnost. Dopise brez stvarne in resne vsebine, tudi če so naperjeni proti eksponiranim nasprotnikom, ne bomo priobčevali, še manj pa dopise brez podpisa. To zahteva ugled lista ter poštenje in pravicoljubnost v političnem boju.

Podražitev premoga je preprečila komisija slovenskih strokovnjakov z nepristransko ugotovitvijo stanja Trboveljske družbe. Dr. Antula, načelnik min. za šume in rude, pa je takorekoč skrivaj poslal drugo komisijo iz Belgrada, ki je v korist nemške Trboveljske

družbe predlagala znatno podražitev premoga in minister za šume in rude je to podpisal. Poglavlje o podkupljivosti najbrž tu ne prihaja v poštev. Lahko pa rečemo, da je to škandal za našo — upravo.

Kolinsko cikorijo priporočamo kot najboljši in domač proizvod te vrste.

Ameriški novičar.

Raznoterosti. Delavske razmere se nekoliko izboljšujejo, toda število brezposelnih je še vedno ogromno. V slovensko veletrgovino Mat. Simoniča v Jolietu je nekdo vrgel goreče čunje. Požar je bil takoj zadušeno. — V Clevelandu je začela goreti hiša Andreja Kraševca. Škoda je nad 150.000 kron. — Istotam sta dva zamorca napadla v stanovanju g. Turk in odnesla večjo vsoto denarja. Bajje je roparja najel njen soprog, od katerega je ločena. — Pripravlja se nov zakon za priseljence, ki bo zelo strog, ker se hoče zelo skrečiti priseljevanje v Ameriko.

Poročili so se. V Jolietu Josip Gregorčič z Marijo Popek. — V Farellu Pa. Franc Germ z Marijo Obrik in Fr. Hribar z Marijo Šušteršič.

Umrli so. V Jolietu Marija Tekavčič roj. Verbič iz Vrhnike. — V Clevelandu Janez Babič iz Dobrega polja — V Milwaukee Wis. Alojz Pristojnik iz Nove vasi na Štajarskem in Franc Zupanc iz Šmarjete na Dolenjskem, ki si je pognal kroglo v glavo. Pri gostilničarju Kresetu ima spravljenih 111184 dolarjev (170.000 kron) in pet srečk. (Njegov brat naj se oglasi v našem uredništvu.)

Ameriški dolarji stoje sedaj izredno visoko, kar ne bo dolgo. Menjajte jih čimprej pri novomeški Slov. Eskomptni banki, ki jih najbolje plačuje.

Učenec za trgovino z mešanim blagom v Novem mestu se išče. — Naslov v upravnistvu t. l.

2 soda po 12 in 8 hekto sta na prodaj v Novomeškem kapitlju.

IZJAVA.

V 8. številki in sicer v dopisu iz Slamne vasi je neka znana podla samostojna duša nesramno zlorabila naš list. Dopis je bil tako spretno sestavljen in podpisan (sicer z imenom na stvari popolnoma nedolžnega moža), da uredništvo ni moglo dvomiti o resničnosti navedb. Po naknadnih in vsestranskih obvestilih smo prišli do sklepa, da je tu po sredi skrajna zloba, kakršne je zmožen edino-le popolnoma propadel izvržek človeštva. Rokopis je izročeno sodišču, ker lopove uredništvo ne bo ščitilo. G. Vraničarju (p. d. Brivcu), ki je bil tako nizkotno in po nedolžnem napaden, dajemo s tem popolno zadoščenje in globoko obžalujemo, ba smo nehote nasledli zlobni mistifikaciji. Uredništvo.

Šivalne stroje „PFAFF“ priporoča J. Kleindienst, zastop., Kandija.

Prodajalka

zmožna za voditeljico podružnice v Novem mestu se takoj sprejme. Kavejje zmožne imajo prednost. Ponudbe na trdko Ignac Vok, Ljubljana,

Tiskarna — Knjigarna
Knjigoveznica
J. Krajec nasl.
Novo mesto
se priporoča.

Zahvala. Povodom bridke in nenadne izgube našega ljubljenega sina, brata in svaka

JAKOBA ZOBEC

izrekamo tem potom vsem sorodnikom, znancem in prijateljem ter preč. duhovščini, posebno preč. kanoniku A. Zlogarju, za utešno pomoč, v njegovi dolgotrajni bolezni, za blagohotno podarjeno cvetje in njemu izkazano čast na zadnji poti, kakor tudi vsem, ki so ga spremljali k večnemu počitku, najiskrenejšo zahvalo:

Bog plačaj!
Novomesto, 23. avg. 1921.

Žalujoča rodbina
Zobec-Simič.

Gospodarska Zveza

centrala za skupni nakup v Ljubljani

Podružnica v Novem mestu

ima v zalogi vse špecerijsko in kolonialno blago, izvrstno domačo svinjsko mast, razna umetna gnojila, žveplo za trte, galico, cement itd.

Lahki in težki bencin za poljedelske stroje.

POZOR!

Kdor reflektira na najcenejšo reklamo in anonce, naj se obrne na:

Leopold Majntinger

protokol. anončni in reklamni zavod

„HERMES“

Ljubljana, Zgor. Šiška 89.

Kapital;
20.000.000 kron

SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA

Rezerve okrog
8.000.000 kron

Interesna skupnost s Hrvat. Eskomptno Banko in Srbsko Banko v Zagrebu.

PODRUŽNICA NOVO MESTO

Izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje!

Eskompt menic, terjatev, faktur. — Akreditivi. — Borza. Hranilne vloge. — Nakup in prodaja: efektov, deviz in valut.

Dolarji se kupujejo po najvišjem dnevnem kurzu!